

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Заруцького Олександра Вадимовича
щодо офіційного тлумачення положень частин третьої, четвертої
статті 61¹ Кримінально-процесуального кодексу України
у взаємозв'язку з частинами першою, другою статті 55
Конституції України

м. Київ
7 листопада 2012 року
№ 31-у/2012

Справа № 2-31/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,

Гультая Михайла Мирославовича — доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Заруцького О. В. щодо офіційного тлумачення положень частин третьої, четвертої статті 61¹ Кримінально-процесуального кодексу України (далі — Кодекс) у взаємозв'язку з частинами першою, другою статті 55 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М. М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. До Конституційного Суду України надійшло конституційне звернення громадянина Заруцького О. В., яке він подав від себе та від імені громадянина Поповича В. М. як його захисник за угодою про надання правової допомоги, щодо офіційного тлумачення положень частин третьої, четвертої статті 61¹ Кодексу, в аспекті таких питань:

— чи узгоджується положення частини третьої статті 61¹ Кодексу стосовно неможливості оскарження постанови судді про усунення захисника від участі у справі, винесеної на стадії дізнання та досудового слідства, з положеннями частин першої, другої статті 55 Конституції України;

— чи встановлено частиною четвертою статті 61¹ Кодексу будь-яку заборону на оскарження постанови судді про усунення захисника від участі у справі, винесеної під час судового розгляду справи;

— чи можливе оскарження постанови про усунення захисника від участі у справі, винесеної в порядку частин третьої, четвертої статті 61¹ Кодексу, на підставі частин першої, другої статті 55 Конституції України.

Заруцький О. В. стверджує, що у зв'язку з неоднозначним застосуванням судами України частин першої, другої статті 55 Конституції України, зазначених положень Кодексу і відмовою в апеляційному оскарженні постанови суду першої інстанції про усунення його як захисника у справі порушено право на судовий захист та право його підзахисного на вільний вибір захисника, передбачені частинами першою, другою статті 55, статтею 59 Конституції України.

До конституційного звернення долучено копії ухвал Апеляційного суду Одеської області від 7 березня 2006 року, від 22 червня 2006 року, Апеляційного суду Чернівецької області від 31 липня 2008 року, постанов Деснянського районного суду міста Чернігова від 27 грудня 2011 року, від 10 січня 2012 року, Апеляційно-

го суду Чернігівської області від 10 січня 2012 року, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 3 травня 2012 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної ухвали від 31 жовтня 2012 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 1 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

У частині першій статті 150 Конституції України визначено суб'єктів права на звернення до Конституційного Суду України з питань відповідності Конституції України (конституційності) законів та інших правових актів. Громадяни України до таких суб'єктів не належать, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у цій справі.

Крім того, Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що можливість представляти позицію суб'єкта права на конституційне звернення або надавати йому правову допомогу не є тотожною з правом вносити до Конституційного Суду України конституційне звернення; законодавець визначив коло суб'єктів права на конституційне звернення і не передбачив передачі права на його внесення іншим особам (ухвали Конституційного Суду України від 31 травня 2011 року № 15-у/2011, від 13 липня 2011 року № 29-у/2011).

Таким чином, Заруцький О. В. не є суб'єктом права на конституційне звернення з порушених ним питань, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у цій справі відповідно до пункту 1 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 45, 50 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Заруцького Олександра Вадимовича щодо офіційного тлумачення положень частин третьої, четвертої статті 61¹ Кримінально-процесуального кодексу України у взаємозв'язку з частинами першою, другою статті 55 Конституції України на підставі пункту 1 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — відсутність встановленого Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України» права на конституційне звернення.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ